ଉତ୍ତର ପ୍ରଦେଶ ଆଭାସ୍ ଏଭମ ବିକାଶ ପରିଷଦ ଏବଂ ଅନ୍ୟଜଣେ

ବନାମ

ଫ୍ରେଣ୍ଡସ୍ କୋଅପରେଟିଭ୍ ହାଉସିଂ ସୋସାଇଟି ଲିମିଟେଡ୍. ଏବଂ ଅନ୍ୟଜଣେ

24, ଏପ୍ରିଲ 1995

[କେ. ରାମାସ୍ୱାମୀ ଏବଂ ବି. ଏଲ. ହଂସାରିୟା, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତିଦ୍ୱୟ ।]

ୟୁ. ପି. ସହରାଞ୍ଚଳ ଯୋଜନା ଏବଂ ବିକାଶ ଅଧିନିୟମ 1973: ଧାରା 59 (1) (a)-ବ୍ୟତିକ୍ରମ III- ବ୍ୟାଖ୍ୟା ।

ଉତ୍ତର ପ୍ରଦେଶ ଆଭାସ୍ ଏଭମ ବିକାଶ ପରିଷଦ ଅଧିନିୟମ, 1965:

ଆବାସ ଯୋଜନା-ବିଜ୍ଞପ୍ତି ଜାରି-ବିଜ୍ଞପ୍ତି ଜାରି ହେବା ପରେ ସରକାରୀ ଅନୁମୋଦନ-ଅନୁମୋଦନ ଆଶାରେ ନିଆଯାଇଥିବା ପୂର୍ବ କାର୍ଯ୍ୟପନ୍ଥାକୁ, ଅନୁମୋଦନଟି ବୈଧତା ପ୍ରଦାନ କରିଥାଏ-ଧାରା 28 ଏବଂ 32 ଅନୁଯାୟୀ ପ୍ରକାଶିତ ବିଜ୍ଞପ୍ତି ଏବଂ ଘୋଷଣାନାମା ବୈଧ ଥିଲା ।

ଆବେଦନକାରୀ-ବିକାଶ ପରିଷଦ ଏକ ବିକାଶ ଯୋଜନା ପାଇଁ, ଉତ୍ତର ପ୍ରଦେଶ ଆଭାସ ଏଭମ ବିକାଶ ପରିଷଦ ଅଧିନିୟମ, 1965 ର ଧାରା 28 ଅନୁଯାୟୀ 7 ଜୁନ୍, 1982 ରେ ଏକ ଅଧିସୂଚନା ପ୍ରକାଶ କରିଥିଲେ । ଏହା 1982 ମସିହା ଜୁଲାଇ 27 ତାରିଖରେ ଏହି ଯୋଜନାର ଅନୁମୋଦନ ପାଇଁ ସରକାରଙ୍କୁ ନିବେଦନ କରିଥିଲେ, ଯାହା 1982 ମସିହା ଅଗଷ୍ଟ 24 ତାରିଖରେ ମଞ୍ଜୁର କରାଯାଇଥିଲା । ଧାରା 32 ଅନୁଯାୟୀ ଏକ ଘୋଷଣା, 28 ଫେବୃଆରୀ 1987 ରେ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଥିଲା । ପ୍ରତିବାଦୀମାନେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଏକ ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରିଥିଲେ ଯେଉଁଥିରେ କୁହାଯାଇଥିଲା ଯେ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 28 ଅନୁଯାୟୀ ଜାରି ହୋଇଥିବା ଅଧିସୂଚନା ଏବଂ ଧାରା 32 ଅନୁଯାୟୀ ଜାରି ହୋଇଥିବା ଘୋଷଣା ଅବୈଧ ଏବଂ ନିଷ୍କ୍ରିୟ ଥିଲା କାରଣ ସରକାରଙ୍କ ପୂର୍ବ ଅନୁମୋଦନ ଉତ୍ତର ପ୍ରଦେଶ ସହରାଞ୍ଚଳ ଯୋଜନା ଏବଂ ବିକାଶ ଅଧିନିୟମ 1973 ର ଧାରା 59 (1) (a) ର ବ୍ୟତିକ୍ରମ (iii) ଅନୁଯାୟୀ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇନଥିଲା ।

ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ନିର୍ଣ୍ଣୟ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଏକ ଆବେଦନ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ନିକଟରେ ଦାଖଲ କରାଯାଇଥିଲା ।

ଆବେଦନକୁ ଖାରଜ କରି, ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ

ନିର୍ଣ୍ଣୟ ନେଇଥିଲେ ଯେ :**1** ଉତ୍ତର ପ୍ରଦେଶ ସହରି ଯୋଜନା ଏବଂ ବିକାଶ ଅଧିନିୟମ **1973** ର ଧାରା **59 (1) (a)** ର ବ୍ୟତିକ୍ରମ **(iii)** ଅନୁଯାୟୀ ପରିକଳ୍ପିତ ଅନୁମୋଦନ, ପରିଷଦକୁ ବୋର୍ଡ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରସ୍ତୁତ ଯୋଜନାର କାର୍ଯ୍ୟକାରିତାକୁ ଆଗକୁ ବଢାଇବାରେ ସକ୍ଷମ କରିବ । ସରକାରଙ୍କ ଅନୁମୋଦନ ନମିଳିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବୋର୍ଡ ଏହି ଯୋଜନାକୁ ଫଳପ୍ରଦ ଭାବେ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରିପାରିବ ନାହିଁ । ତଥାପି, ଥରେ ଅନୁମୋଦନ ଦିଆଯିବା ପରେ, ଅନୁମୋଦନ ଆଶାରେ କରାଯାଇଥିବା ସମସ୍ତ ପୂର୍ବ କାର୍ଯ୍ୟ କିମ୍ବା ନିଆଯାଇଥିବା କାର୍ଯ୍ୟପନ୍ଥା ବୈଧ ହୁଏ ଏବଂ ଏହିପରି ଅଧିନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ କରାଯାଇଥିବା ପ୍ରକାଶନ ବୈଧ ହୋଇଯାଏ । ଯଦି ପରବର୍ତ୍ତୀ ପଦକ୍ଷେପ ପାଇଁ ପୂର୍ବ ଅନୁମୋଦନ ଏକ ପୂର୍ବ ସର୍ତ୍ତ ହୋଇଥାଆନ୍ତା, ତେବେ ଅଧିନିୟମଟି ଏହିପରି ହୋଇଥାଆନ୍ତା । ଏହା କରାଯାଇନଥିଲେ, ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ଅନୁମୋଦନ ନେବାର କି ଆବଶ୍ୟକତା ରହିଛି । ଏହାର କାରଣ ଭାବରେ ଏହା ପ୍ରତୀୟମାନ ଯେ ଯେତେବେଳେ ଯୋଜନାଗୁଡ଼ିକ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇସାରିଛି, ସେତେବେଳେ କେବଳ ଯୋଜନାର ପ୍ରଭାବୀ କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱୟନ ପାଇଁ ଆବଶ୍ୟକ ଜମି ଅଧିଗ୍ରହଣ କରାଯିବା ଉଚିତ, ଯୋଜନା ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବା ଆଳରେ ଅଧିକ ନୁହେଁ ।

ଭାରତୀୟ ଜୀବନ ବୀମା ନିଗମ ବନାମ ଏସ୍କର୍ଟସ୍ ଲିମିଟେଡ୍ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ, [1986] 1 ଏସ. ସି. ସି. **264** ଏବଂ *ଲର୍ଡ କ୍ରିଷ୍ଣା ସୁତାକଳ କାରଖାନା ଲିମିଟେଡ୍ ବନାମ* କର୍ମଚାରୀ, **[1961] 1** ଏଲ. ଏଲ. ଜେ. **211**, ମାମଲା ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଛି ।

ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 17372/1987 ରେ ନରିନ୍ଦର ମୋହନ ଫାଉଣ୍ଡେସନ ନ୍ୟାସ ବନାମ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଜମି ଅଧିଗ୍ରହଣ ଅଧିକାରୀ, ମିରଟ ମାମଲାରେ ଆହ୍ଲାବାଦ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା **18.3.1993** ରେ ନିଆଯାଇଥିବା ନିଷ୍ପତ୍ତିକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରାଯାଇଥିଲା ।

2. ଅନୁରୂପ ତଥ୍ୟ ଉପରେ ଯେତେବେଳେ ଆବେଦନକାରୀ ନିଜେ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ସହିତ ଆପୋଷ ବୁଝାମଣା କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏହାକୁ ସମ୍ପ୍ରସାରିତ କରାଯାଇ ନାହିଁ, ସେହି ଆଧାରରେ ଏହା ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ହସ୍ତକ୍ଷେପ ପାଇଁ ଉପଯୁକ୍ତ ମାମଲା ନୁହେଁ ।

ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କ ସମାଜ ମଧ୍ୟ ସେହି ସଦସ୍ୟମାନଙ୍କୁ ନେଇ ଗଠିତ, ଯେଉଁମାନେ ନିଜ ଘର ନିର୍ମାଣ ପାଇଁ ସ୍ଥାନ ଆବଶ୍ୟକ କରନ୍ତି । ଆଶ୍ରୟ ଅଧିକାର ହେଉଛି ଏକ ମୌଳିକ ଅଧିକାର, ଯାହା ସମ୍ବିଧାନର ଅନୁଚ୍ଛେଦ 19 (1) (e) ଦ୍ୱାରା ସୁନିଶ୍ଚିତ ଆବାସ ଅଧିକାର ଏବଂ ଅନୁଚ୍ଛେଦ 21 ଅନୁଯାୟୀ ଜୀବନର ଅଧିକାରରୁ ଉତ୍ପନ୍ନ ହୋଇଥାଏ । ଏଥିରେ କୌଣସି ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ ଯେ ସେଗୁଡ଼ିକର ଗଠନ ମଧ୍ୟ ବିନ୍ୟାସ ଏବଂ ନିର୍ମାଣ ନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ ହେବା ଆବଶ୍ୟକ, କିନ୍ତୁ ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ଆଇନ ଅନୁଯାୟୀ ଏଗୁଡିକର ମଞ୍ଜୁରି ପାଇଁ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କ ନିକଟକୁ ଯାଆନ୍ତି ସେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କୁ ଅନୁମତି ଦେବାକୁ ମନା କରିବାର ଏହା ଏକ ଆଧାର ହେବ ନାହିଁ ।

ଦେୱାନୀ ଆବେଦନ ଅଧିକାରିତା : ଦେୱାନୀ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 5433/1995 ।

C.M.W.P. ସଂଖ୍ୟା 14708/ 1984ରେ ଆହ୍ଲାବାଦ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର 19.8.1994 ତାରିଖର ରାୟ ଏବଂ ଆଦେଶରୁ ।

ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ଏମ୍. ଏନ୍. କୃଷ୍ଣମଣି ଏବଂ ପି. କେ. ଜୈନ ।

ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏ. ଏସ୍. ପୁଣ୍ଡୀର ।

ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ନିମ୍ନଲିଖିତ ଆଦେଶ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା :

ଅନୁମତି ପ୍ରଦାନ କରାଗଲା ।

ଆମେ ଉଭୟ ପକ୍ଷର ବିଦ୍ୱାନ ଅଧିବକ୍ତାଙ୍କୁ ଶୁଣିଛୁ ।

ଯେହେତୁ ଆହ୍ଲାବାଦ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ବ୍ୟତିକ୍ରମ (iii)ର ବ୍ୟାଖ୍ୟା ଉପରେ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବା ନିଷ୍ପତ୍ତି ସହିତ ଉତ୍ତର ପ୍ରଦେଶ ସହରି ଯୋଜନା ଏବଂ ବିକାଶ ଅଧିନିୟମ 1973 (ସଂକ୍ଷେପରେ, 'ଅଧିନିୟମ') ର ଧାରା 59 (1) (a) ମଧ୍ୟରେ ଦ୍ୱନ୍ଦ୍ୱ ରହିଛି, ତେଣୁ ଆମେ ଦ୍ୱନ୍ଦ୍ୱର ସମାଧାନ କରିବାକୁ ଆଗ୍ରହୀ ।

ଧାରା 3 ଅନୁଯାୟୀ ଘୋଷଣାନାମା, 3 ସେପ୍ଟେମ୍ବର 3,1977 ରେ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଥିଲା । ଉତ୍ତର ପ୍ରଦେଶ ଆଭାସ ଏଭମ ବିକାଶ ପରିଷଦ ଅଧିନିୟମ, 1965 (ସଂକ୍ଷେପରେ 'ଅଧିନିୟମ') ଅନୁଯାୟୀ ଅଧିସୂଚନା 28 ଜୁନ୍, 1982 ରେ ଏହା ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଥିଲା । ଆବେଦନକାରୀ 1982

ମସିହା ଜୁଲାଇ 27 ତାରିଖର ଚିଠି ଜରିଆରେ ସରକାରଙ୍କ ତୁରନ୍ତ ଅନୁମୋଦନ ଲୋଡିଥିଲେ । 1982 ମସିହା ଅଗଷ୍ଟ 24 ତାରିଖରେ ସରକାର ଏହି ଯୋଜନାକୁ ଅନୁମୋଦନ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ । ଅଧିନିୟମର ଧାରା 32 ଅନୁଯାୟୀ ଏହି ଘୋଷଣା 28 ଫେବୃଆରୀ 1987 ରେ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଥିଲା । ଉତ୍ତରଦାତାମାନେ ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 14708/84 ଦାଖଲ କରିଥିଲେ। ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 17372/87 ରେ 1993 ମସିହା ମାର୍ଚ୍ଚ 18 ତାରିଖର *'ନରିନ୍ଦର ମୋହନ ଫାଉଣ୍ଡେସନ ନ୍ୟାସ ବନାମ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଜମି ଅଧିଗ୍ରହଣ ଅଧିକାରୀ*, ମିରଟ "ଶୀର୍ଷକ ମାମଲାରେ ଥିବା ଅନୁପାତକୁ ଅନୁସରଣ କରି ଖଣ୍ଡପୀଠ ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନକୁ ମଞ୍ଜୁର କରି ଘୋଷଣା କରିଥିଲେ ଯେ, ଯେହେତୁ ସରକାରଙ୍କ ପୂର୍ବ ଅନୁମୋଦନ, ଅଧିନିୟମର ଧାରା 59 (1) (a)ର ବ୍ୟତିକ୍ରମ (iii) ଅନୁଯାୟୀ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇନାହିଁ ତେଣୁ ଜମି ଅଧିଗ୍ରହଣ ଅଧିନିୟମ 1890ର ଧାରା 4 (1) ସହିତ ସମାନ ଥିବା ଧାରା 28 ଅଧୀନରେ ଜାରି ଅଧିସୂଚନା ଏବଂ ଧାରା 6 ସହିତ ସମାନ ଥିବା ଧାରା 32 ଅଧୀନ ଘୋଷଣାନାମା ଅବୈଧ ଏବଂ ନିଷ୍କ୍ରିୟ ହୋଇଯାଇଥିଲା । ତେଣୁ ବିଶେଷ ଅନୁମତି ଦ୍ୱାରା ଏହି ଆବେଦନ ।

ଧାରା 59 (1) (a) ର ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ଅଂଶ ଏହିପରି ଦର୍ଶାଏ :

> "ଉତ୍ତର ପ୍ରଦେଶ ଆବାସ ଏଭମ୍ ବିକାଶ ପରିଷଦ ଅଧିନିୟମ୍ 1965(ସେହି ଗୃହ ନିର୍ମାଣ କିମ୍ବା ଉନ୍ନତି ଯୋଜନା ବ୍ୟତୀତ) ଯାହାକୁ ଉତ୍ତର ପ୍ରଦେଶ ଆବାସ ଏଭମ୍ ବିକାଶ ପରିଷଦ ଅଧୀନିୟମ୍, 1965ର ଧାରା 32 ଅନୁଯାୟୀ ଏଥିରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ଅଞ୍ଚଳକୁ ବିକାଶ କ୍ଷେତ୍ର ଭାବରେ ଘୋଷଣା କରିବା ପୂର୍ବରୁ ଅଧିସୂଚିତ କରାଯାଇଛି କିମ୍ବା ଯେଉଁଗୁଡିକୁ ଉକ୍ତ ଘୋଷଣା ପୂର୍ବରୁ ଉକ୍ତ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 28 ଅନୁଯାୟୀ ସୂଚିତ କରାଯାଇଥିଲା, ସେଗୁଡିକୁ ପରେ ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଉକ୍ତ ଅଧିନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ ଜାରି ରଖିବା ପାଇଁ 'ଅନୁମୋଦିତ' କରାଯାଇଥିଲା କିମ୍ବା ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ "ଅନୁମୋଦନ ସହିତ" ଏପରି ଘୋଷଣା ପରେ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିବା ଯୋଜନାଗୁଡ଼ିକ, ଯାହାକୁ ଏହାପରେ ଏହି ଧାରାରେ "ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଆବାସ ପରିଷଦ ଯୋଜନା" ଭାବରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଛି, ସେଗୁଡ଼ିକ ଏକ ବିକାଶ କ୍ଷେତ୍ର ସମ୍ପର୍କରେ ସ୍ଥଗିତ ରଖାଯିବ...... "

ଏହାର ଏକ ପଠନ ସୂଚିତ କରିବ ଯେ ଅଞ୍ଚଳର ବିକାଶ ପାଇଁ, ଅଧିନିୟମର ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅଧିନିୟମ ଅଧୀନରେ ଗଣନା କରାଯାଇଥିବା ତିନୋଟି ବର୍ଗର ଆବାସ ଯୋଜନା କିମ୍ବା ଉନ୍ନତି ଯୋଜନା ବ୍ୟତୀତ ସ୍ଥଗିତ ରହିବ, ଯଥା:(i) ଯେଉଁ ଯୋଜନାଗୁଡ଼ିକ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 3 ଅନୁଯାୟୀ

ଘୋଷଣା ଜାରି କରାଯିବା ପୂର୍ବରୁ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 32 ଅନୁଯାୟୀ ଅଧିସୂଚିତ ହୋଇଛି; (ii) ଯେଉଁ ଯୋଜନାଗୁଡ଼ିକ ପାଇଁ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 3 ଅନୁଯାୟୀ ଅଧିସୂଚନା ଜାରି କରାଯିବା ପୂର୍ବରୁ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 28 ଅନୁଯାୟୀ ଅଧିସୂଚନା ଜାରି କରାଯାଇଛି ଏବଂ ପରେ ଜାରି ରଖିବା ପାଇଁ ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଅନୁମୋଦିତ ହୋଇଛି ; ଏବଂ (iii) ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ଅନୁମୋଦନ ସହିତ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 3 ଅନୁଯାୟୀ ଘୋଷଣା ଜାରି କରାଯିବା ପରେ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିବା ଯୋଜନାଗୁଡ଼ିକ ।

ଏହା ଦେଖିବାକୁ ହେବ ଯେ ଏଥିରେ ବ୍ୟବହୃତ ଭାଷାକୁ ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଅନୁମୋଦନ ଦିଆଯାଇଥିବା ଆବଶ୍ୟକ । ପ୍ରଶ୍ନ ହେଉଛି ଧାରା 28 ଅନୁଯାୟୀ ଅଧିସୂଚନା କିମ୍ବା ଧାରା 32 ଅନୁଯାୟୀ ଘୋଷଣା ଜାରି କରାଯିବା ପରେ ଦିଆଯାଇଥିବା ପୂର୍ବ ଅନୁମୋଦନ କିମ୍ବା ଏହାର ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ ଦିଆଯାଇଥିବା ଅନୁମୋଦନ ମଧ୍ୟରୁ କେଉଁଟି ଆଇନତଃ ବୈଧ ଥିଲା । ଯଦି ପୂର୍ବ ଅନୁମୋଦନ ଗୁଡିକ, କିଛି ପରବର୍ତ୍ତୀ ପଦକ୍ଷେପର ଏକ ପୂର୍ବ ସର୍ତ୍ତ ଆଧାରରେ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥାଏ ତେବେ ଅଧିନିୟମ ଟି ଏପରି ପ୍ରକାଶ କରିଥାଏ । ଏହା କରାଯାଇନଥିବାରୁ, ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ଅନୁମୋଦନ ହାସଲ କରିବା ଆମ ପାଇଁ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ବୋଲି ମନେହୁଏ । ଏହାର କାରଣ ଏହା ପ୍ରତୀୟମାନ ଯେ ଯେତେବେଳେ ଯୋଜନାଗୁଡ଼ିକ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇସାରିଛି, ସେତେବେଳେ କେବଳ ଯୋଜନାର ପ୍ରଭାବୀ କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱୟନ ପାଇଁ ଆବଶ୍ୟକ ଜମି ଅଧିଗ୍ରହଣ କରାଯିବା ଉଚିତ, ଯୋଜନା ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବା ଆଳରେ ଅଧିକ ନୁହେଁ ।

ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ଭାରତୀୟ *ଜୀବନ ବୀମା ନିଗମ ବନାମ ଏସ୍କର୍ଟସ୍ ଲିମିଟେଡ୍ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ 1986, 1 scc 264* ମାମଲାରେ ଅନୁଚ୍ଛେଦ 63 ରେ ଥିବା "ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଅନୁମତି" ଏବଂ "ସାଧାରଣ ଅନୁମତି", "ପୂର୍ବ ଅନୁମୋଦନ" କିମ୍ବା "ପରବର୍ତ୍ତୀ ଅନୁମୋଦନ" ମଧ୍ୟରେ ପାର୍ଥକ୍ୟକୁ ବିଚାର କରି ନିର୍ଣ୍ଣୟ ନେଇଥିଲେ ଯେ "ଆମେ ସଚେତନ ଯେ" ପୂର୍ବ " " ପରବର୍ତ୍ତୀ "ଶବ୍ଦ ଗୁଡିକ ବିଧିର ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ପରିସ୍ଥିତି କିମ୍ବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଏବଂ ଗଠନର ଆବଶ୍ୟକତା ଅନୁଯାୟୀ ପରିଭାଷିତ ହୋଇପାରିଲେ ମଧ୍ୟ ଆମେ ଏପରି କୌଣସି ବାଧ୍ୟତାମୂଳକ ପରିସ୍ଥିତି ପାଇ ନାହୁଁ ଯାହା ଏହିପରି ଭାବରେ ଅଧିନିୟମ ଧାରା 29 (1)ର କୌଣସି ନିହିତାର୍ଥକୁ ଅଧ୍ୟୟନ କରିବା ଯଥାର୍ଥ ବୋଲି ବିବେଚନା କରେ " । ସାଧାରଣତଃ, ଅନୁମୋଦନ ଏବଂ ଅନୁମତି ମଧ୍ୟରେ ପାର୍ଥକ୍ୟ ହେଉଛି ଯେ ପ୍ରଥମ କ୍ଷେତ୍ରରେ କାର୍ଯ୍ୟଟି ଅଗ୍ରାହ୍ୟ ନହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଭଲ ଭାବରେ ପରିଗଣିତ ହୋଇଥାଏ, ଅନ୍ୟ

କ୍ଷେତ୍ରରେ ସ୍ୱୀକୃତ ପ୍ରାପ୍ତ ନହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏହା ପ୍ରଭାବଶାଳୀ ହୁଏ ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ ଦିଆଯାଇଥିବା ଅନୁମତି ପୂର୍ବ କାର୍ଯ୍ୟପାନ୍ଥକୁ ବୈଧ କରିପାରେ । ଶିଳ୍ପ ବିବାଦ ଅଧିନିୟମ ର ଧାରା 33 (2) (b) ରେ ଥିବ "ଅନୁମୋଦନ" ଶବ୍ଦକୁ *ଲର୍ଡ କ୍ରିଷ୍ଣା ଟେକ୍ସଟାଇଲ୍ସ ମିଲ୍ସ ଲିମିଟେଡ୍ ବନାମ କର୍ମଚାରୀ*, [1961] 215-16 ରେ 1 ଏଲ. ଏଲ. ଜେ. 211 ରେ କୁହାଯାଇଛି ଯେ ପରିଚାଳନା କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କୁ କୌଣସି କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ନେବା ପୂର୍ବରୁ ପୂର୍ବ ସମ୍ମତି ଗ୍ରହଣ କରିବାର ଆବଶ୍ୟକତା ନାହିଁ । ପରିଚାଳନା କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କୁ ଅନୁମୋଦନ ହାସଲ କରିବାର ଆବଶ୍ୟକତାକୁ ସ୍ୱୀକୃତି ପ୍ରାପ୍ତ କରିବାର ଆବଶ୍ୟକତା ଠାରୁ ପୃଥକ କରାଯାଇଥିଲା, ଯାହାର ଉଲ୍ଲେଖ ଧାରା 33 (1) ରେ କରାଯାଇଛି ।

ଏହା ଦେଖାଯାଏ ଯେ ଧାରା 59 (1) (a) ର ବ୍ୟତିକ୍ରମ (iii) ଅନୁଯାୟୀ ପରିକଳ୍ପିତ ଅନୁମୋଦନ, ପରିଷଦକୁ, ବୋର୍ଡ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରସ୍ତୁତ ଯୋଜନାର କାର୍ଯ୍ୟକାରିତାରେ ଆଗକୁ ବଢାଇବାରେ ସକ୍ଷମ କରିବ । ସରକାରଙ୍କ ଅନୁମୋଦନ ନମିଳିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବୋର୍ଡ ଏହି ଯୋଜନାକୁ ଫଳପ୍ରଦ ଭାବେ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରିପାରିବ ନାହିଁ । ତଥାପି, ଥରେ ଅନୁମୋଦନ ଦିଆଯିବା ପରେ, ଅନୁମୋଦନ ପୂର୍ବରୁ କରାଯାଇଥିବା ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟ କିମ୍ବା ଅନୁମୋଦନ ଅପେକ୍ଷାରେ ନିଆଯାଇଥିବା କାର୍ଯ୍ୟ ବୈଧ ହୁଏ ଏବଂ ଏହିପରି ଅଧିନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ କରାଯାଇଥିବା ପ୍ରକାଶନ ବୈଧ ହୋଇଯାଏ ।

ତେବେ ପ୍ରଶ୍ନ ହେଉଛି ଅନୁଚ୍ଛେଦ 136 ଅନୁଯାୟୀ ଆମର ହସ୍ତକ୍ଷେପ ପାଇଁ ବର୍ତ୍ତମାନର ମାମଲା ଏକ ଉପଯୁକ୍ତ ମାମଲା କି? ଅନୁରୂପ ତଥ୍ୟ ଆଧାରରେ ଯେତେବେଳେ ଆବେଦନକାରୀ ନିଜେ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ସହିତ ଆପୋଷ ବୁଝାମଣା କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏହା ସମ୍ପ୍ରସାରିତ କରାଯାଇ ନାହିଁ, ଆମେ ଭାବୁ ଯେ ଏହା ଆମର ହସ୍ତକ୍ଷେପ ପାଇଁ ଉପଯୁକ୍ତ ମାମଲା ନୁହେଁ । ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କ ସମାଜ ମଧ୍ୟ ସେହି ସଦସ୍ୟମାନଙ୍କୁ ନେଇ ଗଠିତ, ଯେଉଁମାନେ ନିଜ ଘର ନିର୍ମାଣ ପାଇଁ ସ୍ଥାନ ଆବଶ୍ୟକ କରନ୍ତି । ଆଶ୍ରୟ ଅଧିକାର ହେଉଛି ଏକ ମୌଳିକ ଅଧିକାର, ଯାହା ସମ୍ବିଧାନର ଅନୁଚ୍ଛେଦ 19 (1) (e) ରେ ସୁନିଶ୍ଚିତ ଆବାସ ଅଧିକାର ଏବଂ ଅନୁଚ୍ଛେଦ 21 ଅଧୀନରେ ଜୀବନ ଧାରାଣର ଅଧିକାରରୁ ଉତ୍ପନ୍ନ ହୋଇଥାଏ । ଏଥିରେ କୌଣସି ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ ଯେ ସେମାନଙ୍କର ନିର୍ମାଣ ମଧ୍ୟ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ଏବଂ ନିର୍ମାଣ ନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ ହେବା ଉଚିତ, କିନ୍ତୁ ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ଆଇନ ଅନୁଯାୟୀ ମଞ୍ଜୁରି ପାଇଁ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କ ନିକଟକୁ ଯାଇଥିଲେ ସେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କୁ ଅନୁମତି ଦେବାକୁ ମନା କରିବା ପାଇଁ ଏହା ଏକ ଆଧାର ହେବ ନାହିଁ ।

ସେହି ଅନୁଯାୟୀ ଆଇନ ଘୋଷଣା କରାଯାଇଛି, କିନ୍ତୁ ଆବେଦନକୁ ଖାରଜ କରାଗଲା ।

ଉତ୍ତର ପ୍ରଦେଶ ଆଭାସ୍ ଏଭମ ବିକାଶ ପରିଷଦ ବନାମ ଫ୍ରେଣ୍ଡସ୍ କୋଅପରେଟିଭ୍ ହାଉସିଂ ସୋସାଇଟି ଲିମିଟେଡ୍

ଟି. ଏନ୍. ଏ. ଆବେଦନ ଖାରଜ କରାଗଲା ।

ଅସ୍ୱୀକରଣ

"ଉପଭାଷାରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମକଦ୍ଦମାରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ । ସମସ୍ତ ବ୍ୟାବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱୟନ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ ।"

ଭାଷାନ୍ତର :
ମଦନ ମୋହନ ଭୂୟାଁ
ଅନୁବାଦକ
ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, କଟକ ।